

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Věrou Jachurovou jako samosoudkyní ve věci žalobce : J. P. nar. bytem zast. JUDr. Vladimírem Doležalem, advokátem, AK se sídlem Praha 7, Dobrovského 10, proti žalované : Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, za které jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, se sídlem Praha 2, Rašínovo nábřeží 42, o náhradu škody a nemajetkové újmy,

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 393.814,94 Kč s úrokem z prodlení z částky 262.564,94 Kč ve výši 7,05 % od 22. 4. 2015 do zaplacení, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Zamítá se žaloba, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 1.219,307,10 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,05 % z částky 1.613.122,- Kč od 8. 11. 2013 do 21. 4. 2015 a s úrokem z prodlení ve výši 7,05 % z částky 1.350.557,10 Kč od 22. 4. 2015.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 40.109,08 Kč k rukám JUDr. Vladimíra Doležala, advokáta, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podanou u soudu dne 21. 11. 2013 původně domáhal zaplacení částky 1.100.420,- Kč s přísl. s tím, že se cítí být poškozen postupem orgánů činných v trestním řízení, a to jak ve věci projednávané před Okresním soudem v Chomutově pod sp. zn. tak pod sp. zn. Žalobce má zato, že obě trestní věci trvaly nepřiměřeně dlouho a že pro zahájení trestního stíhání neexistovaly relevantní podklady. Žalobce se tedy domáhá náhrady škody ve výši 1.100.420,- Kč s tím, že náhrada nákladů obhajoby je 100.420,- Kč a náhrada nemajetkové újmy je 1.000.000,- Kč. Žalobce dále uvedl, že obě trestní stíhání vnímal krajně nespravedlivě vůči sobě, tuto skutečnost skrýval před manželkou a rodinou, později byl nucen manželce jednání orgánů činných v trestním řízení vysvětlovat. Jedná se o situaci, která byla vedle jiného vyvolána druhotnou platební neschopností společnosti nebylo možno buď vůbec či v reálném čase získávat

splatné pohledávky společnosti [REDACTED] nalézt a vykonat právo trvalo mnoho let. Odpovědnost za závazky uvedené společností, za kterou byl žalobce činěn odpovědným, byla v nižších rádech jednotek milionů korun, pohledávky společnosti byly mnoho desítek milionů korun. Moc soudní nebyla schopna zajistit řádnou úhradu pohledávek společnosti, ale byla schopna v úzké spolupráci s mocí výkonnou zajistit desetiletou trestní perzekuci poškozeného. U jednání, které se konalo dne 29. 4. 2015, žalobce navrhl rozšíření žaloby s tím, že se žalobce na rámec dosud žalobou uplatněného nároku domáhá náhrady škody ve výši 62.476,- Kč představující uhrazené náklady obhajoby v souvislosti s řízením Okresního soudu v Chomutově, sp. zn. [REDACTED] a dále se žalobce domáhá náhrady nemajetkové újmy ve výši 440.000,- Kč za nepřiměřenou délku řízení u Okresního soudu v Chomutově, sp. zn. [REDACTED]. Usnesením ze dne 29. 4. 2015 soud změnu žaloby připustil. Žalobce dále upřesnil, že v souvislosti s řízením u Okresního soudu v Chomutově, sp. zn. [REDACTED] uplatňuje nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 500.000,- Kč za nesprávný úřední postup spočívající v nepřiměřené délce řízení a nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 500.000,- Kč za nezákonné rozhodnutí v uvedené věci. Žalobce dále uvedl, že částku ve výši 440.000,- Kč, kterou uplatnil v souvislosti s řízením u Okresního soudu v Chomutově, sp. zn. [REDACTED], požaduje jako náhradu nemajetkové újmy ve výši 220.000,- Kč za nepřiměřenou délku uvedeného řízení a jako náhradu nemajetkové újmy ve výši 220.000,- Kč za nezákonné rozhodnutí v uvedené věci. Podáním ze dne 16. 4. 2016 žalobce rozšířil žalobu tak, že z titulu majetkové škody, která žalobci měla vzniknout v souvislosti s řízením u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. [REDACTED], požaduje částku ve výši 110.646,- Kč včetně DPH. Usnesením ze dne 18. 5. 2016 soud změnu žaloby připustil.

Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby a argumentovala, že nároku žalobce nebylo v rámci předběžného projednání žádosti u žalované vyhověno, žalobce byl prostřednictvím svého právního zástupce přípisem ze dne 20. 1. 2014 vyzván k doplnění žádosti tak, aby mohla být věcně projednána, žalobce na výzvu žalované nereagoval. Z podané žaloby se podává, že žalobce spojuje trestní řízení vedené u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. [REDACTED] s trestním řízením vedeným u téhož soudu pod sp. zn. [REDACTED]. Tato trestní řízení je ale pro účely podané žaloby nezbytné rozdělit, neboť trestní stíhání vedené pod sp. zn. [REDACTED] bylo skončeno usnesením ze dne 29. 1. 2013 s odůvodněním, že žalobce je účasten amnestie prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013. Veškeré nároky na náhradu škody jsou z titulu nezákonného rozhodnutí vydaného v tomto řízení vyloučeny s odkazem na ust. § 12 odst. 1 písm. b) zák. č. 82/1998 Sb. Ohledně nároku na poskytnutí náhrady škody spočívající ve vynaložených nákladech na obhajobu žalovaná uvedla, že ze znění žaloby se nepodává, kdo byl obhájcem žalobce, v souvislosti s kterým ze zmiňovaných trestních řízení byly požadované náklady vynaloženy, dále není přiložena kopie technického průkazu vozidla, kterým byly vykonány účtované cesty a zejména není tvrzeno ani prokazováno, že žalobce požadované náklady obhajoby uhradil, tj. že došlo ke vzniku škody v jeho majetkové sféře. Žalovaná tedy sporovala, že ve sféře žalobce došlo ke vzniku tvrzené škody. Ohledně nároku na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu žalovaná uvedla, že není zřejmé, z jakého titulu je přiměřené zadostiučinění požadováno, zda z titulu nezákonného rozhodnutí nebo z titulu nesprávného úředního postupu spočívajícího v nepřiměřené délce řízení. Žalovaná dále uvedla, že brojí proti případné povinnosti zaplatit žalobci v případě jeho procesního úspěchu úroky z prodlení a náklady řízení. Žalovaná byla připravena nárok žalobce projednat a případně vypořádat v rámci předběžného projednání nároku, žalobce však přes výzvu žalované neposkytl potřebnou součinnost.

Na základě provedeného dokazování má soud za prokázáno, že Ze spisu Okresního soudu v Chomutově [REDAKCE] soud zjistil, že usnesením ze dne 4.8.2005 bylo proti žalobci zahájeno trestní stíhání pro podezření ze spáchání pokračujícího trestného činu zvýhodňování věřitele podle § 256a odst. 1 a 2 trestního zákona a porušení povinnosti v řízení o konkursu dle § 126 odst. 2 trestního zákona, usnesením ze dne 28.12. 2005 státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Chomutově zamítl stížnost žalobce proti usnesení ze dne 4.8.2005, dne 16.2.2006 se obhájce žalobce JUDr. Vladimír Doležal zúčastnil výslechu obviněného v čase od 10:00 hod. do 12:30 hod., dne 16.1.2007 byla Okresnímu soudu v Chomutově doručena obžaloba státního zástupce Okresního státního zastupitelství, referátem ze dne 28.1.2008 si soud vyžádal zaslání opisu z rejstříku trestů, v období od dubna 2008 do října 2008 soud sledoval stav řízení vedeného u téhož soudu pod spisovou značkou [REDAKCE], obdobně soud sledoval postup ve věci [REDAKCE] v období od března 2009 do května 2009, dne 15.10.2009 stanovil soud hlavní líčení na 24.11. 2009, dne 18.11.2009 byla soudu doručena žádost právního zástupce žalobce o odročení hlavního líčení, opatřením ze dne 23.11.2009 soud přeložil na žádost JUDr. Vladimíra Doležala hlavní líčení na den 12.1.2010, hlavní líčení, které se mělo konat 12. ledna 2010, bylo odročeno, neboť k tomuto hlavnímu líčení se JUDr. Vladimír Doležal nedostavil, další termín hlavního líčení byl stanoven na 12. února 2010, toto hlavní líčení bylo odročeno na neurčito za účelem zjištění zdravotního stavu obhájce JUDr. Doležala, další termín hlavního líčení byl dne 16.4.2010 stanoven na 21.5.2010, hlavní líčení, které se mělo konat dne 21. května 2010 bylo odročeno na neurčito za účelem zajištění řádné obhajoby obžalovanému, neboť JUDr. Doležal se k hlavnímu líčení nedostavil, přičemž nebylo vykázáno doručení předvolání, obviněný soudu sdělil že ani jemu se nepodařilo obhájce zkontaktovat, dne 26.5. 2010 doručil JUDr. Doležal soudu omluvu jeho neúčasti u hlavního líčení konaného 21.5. 2010, další termín hlavního líčení byl dne 13.8.2010 stanoven na 29.9.2010, z důvodu zdravotního stavu obhájce obžalovaného byl termín hlavního líčení stanovený na 29.9.2010 zrušen, soud současně s uvedeným opatřením zaslal obhájci žalobce žádost o sdělení, kdy lze předpokládat že bude schopen hlavního líčení se zúčastnit, podáním které bylo soudu doručeno 14.10.2010 požádal JUDr. Vladimír Doležal o odložení hlavního líčení na únor 2011 z důvodu jeho dlouhodobě přetrvávající zdravotní indispozice, dne 12.11.2010 soud stanovil další termín hlavního líčení na 11.1.2011, dne 11. ledna 2011 se ve věci konalo hlavní líčení, u tohoto hlavního líčení byl vyslechnut žalobce jako obžalovaný, hlavní líčení bylo odročeno na 15.2.2011 za účelem předvolání a výslechu svědků navrhaných v obžalobě, dne 15. února 2011 se konalo další hlavní líčení, u tohoto hlavního líčení byli vyslechnuti svědci, další termín hlavního líčení byl stanoven na 29. března 2011 za účelem výslechu dalších svědků ve věci navržených, dne 29. března 2011 se konalo další hlavní líčení, u kterého byli vyslechnuti svědci, hlavní líčení bylo odročeno na 24. května 2011 za účelem výslechu navržených svědků a znalkyně, hlavní líčení odročené na 24.5.2011 bylo z důvodu žádosti státní zástupkyně přeloženo na 31.5.2011, dne 31. května 2011 se konalo hlavní líčení, u kterého byli vyslechnuti svědci, toto hlavní líčení bylo odročeno na 23. srpna 2011 za účelem výslechu zbylých svědků s výhradou dalších důkazů, hlavní líčení které se mělo konat 23. srpna 2011

bylo za účelem opětovného předvolání svědka a výslechu označených svědků účastníky řízení odročeno na 27. září 2011, dne 27. září 2011 se konalo další hlavní líčení, u kterého byli vyslechnuti svědci a provedeny listinné důkazy, hlavní líčení bylo odročeno na 15. listopadu 2011 za účelem dokončení dokazování, hlavní líčení ze dne 15.11.2011 bylo odročeno na neurčito za účelem výslechu navrhovaných svědků dožádaným soudem, Okresní soud ve Svitavách provedl dne 17. ledna 2012 výslech svědka jako dožádaný soud, dne 25. ledna 2012 Okresní soud v Blansku jako dožádaný soud provedl výslech svědka, dne 9.2.2012 stanovil soud termín hlavního líčení na 20. března 2012, opatřením ze dne 14.3.2012 soud přeložil na žádost obhájce JUDr. Vladimíra Doležala hlavní líčení na 4.4.2012, dne 4. dubna 2012 se konalo hlavní líčení, u kterého byl vyhlášen odsuzující rozsudek, písemné vyhotovení rozsudku bylo účastníkům doručeno v průběhu května a června 2012, žalobce doručil soudu dne 7.6.2012 odvolání, dne 10. ledna 2013 se před odvolacím soudem, tj. Krajským soudem v Ústí nad Labem, konalo veřejné zasedání, veřejné zasedání bylo odročeno na 15. února 2013 za účelem předvolání a výslechu znalkyně, u veřejného zasedání, které se konalo 15. února 2013, Krajský soud v Ústí nad Labem vyhlásil rozsudek, kterým žalobce zprostil v plném rozsahu obžaloby, řízení bylo pravomocně skončeno 15.2.2013, ve věci vedené Okresním soudem v Chomutově pod sp.zn. [REDAKCE] bylo usnesením ze dne 2. května 2003 zahájeno trestní stíhání žalobce pro podezření ze spáchání trestného činu neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení, na zdravotní pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti dle § 147 odst. 1 trestního zákona, dne 19.8.2003 byl sepsán protokol o výslechu obviněného, dne 18.12.2003 byla Okresnímu státnímu zastupitelství v Chomutově věc předložena s návrhem na podání obžaloby, Okresní státní zastupitelství v Chomutově přípisem ze dne 29.1.2004 věc vrátilo Policii ČR k doplnění nedostatků ve skutkových zjištěních, dne 4.7.2005 Policie ČR doručila Okresnímu státnímu zastupitelství v Chomutově spis s návrhem na podání obžaloby, dne 11.10.2005 doručil státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Chomutově Okresnímu soudu v Chomutově obžalobu, dne 4. května 2007 vydal Okresní soud v Chomutově trestní příkaz, žalobce doručil dne 22.5.2007 Okresnímu soudu v Chomutově odpor proti trestnímu příkazu, dne 3. října 2007 se před Okresním soudem v Chomutově konalo hlavní líčení, hlavní líčení bylo odročeno na neurčito za účelem zjištění stavu řízení ve věci Obvodního soudu pro Prahu 1 a dále zjištění stavu řízení o konkursu s výhradou dalších důkazů, další hlavní líčení se konalo 2. září 2008, u tohoto hlavního líčení byli vyslechnuti svědci, hlavní líčení bylo odročeno na neurčito za účelem zadání znaleckého posudku, opatřením ze dne 17. října 2008 Okresní soud v Chomutově přibral znalce z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence, dne 9.7.2010 doručil přibráný znalec soudu vypracovaný znalecký posudek, dne 17. prosince 2010 se konalo ve věci další hlavní líčení, hlavní líčení bylo za účelem opětovného předvolání obžalovaného a svědků odročeno na 26. ledna 2011, dne 26. ledna 2011 se ve věci konalo hlavní líčení, u kterého byli vyslechnuti svědci, další hlavní líčení bylo odročeno na 3. března 2011 za účelem předvolání navrhovaných svědků a vyčkání podkladů od svědkyně, hlavní líčení stanovené na 30.3.2011 bylo z technických důvodů odvoláno, dne 6.4.2011 doručil právní zástupce žalobce soudu specifikaci důvodů pro výslech svědků, soud dne 21.4.2011

stanovil termín hlavního líčení na 15. června 2011, dne 15.6.2011 doručil právní zástupce žalobce soudu žádost o odročení hlavního líčení nařízeného na 15.6.2011, hlavní líčení, které se mělo konat dne 15. června 2011 bylo za účelem opětovného předvolání svědků, obhájce a obžalovaného odročeno na 15. srpna 2011, dne 15. srpna 2011 se konalo další hlavní líčení, u kterého byli vyslechnuti svědci, hlavní líčení bylo odročeno na 12. října 2011 za účelem opětovného předvolání svědků a učinění pokusu zjištění totožnosti a předvolání dalšího svědka, dne 12. října 2011 se ve věci konalo hlavní líčení, u hlavního líčení byl vyslechnut svědek, hlavní líčení bylo odročeno na 30. listopadu 2011 za účelem opětovného předvolání svědka s výhradou dalších důkazů, dne 30. listopadu 2011 se konalo další hlavní líčení, u kterého byl vyslechnut svědek, hlavní líčení bylo odročeno na neurčito za účelem doplnění znaleckého posudku, opatřením ze dne 7. prosince 2011 přibral soud znalce z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence, dne 31.8.2012 byl soudu doručen vypracovaný znalecký posudek, usnesením ze dne 29. ledna 2013 Okresní soud v Chomutově rozhodl, že žalobce je účasten amnestie prezidenta republiky ze dne 1. ledna 2013, usnesení nabylo právní moci dne 12.2.2013, žalobce uhradil JUDr. V. Doležalovi, obhájci, dne 31. 12. 2003 částku 36.750,- Kč za poskytnutou právní pomoc, dne 31. 3. 2005 uhradil žalobce obhájci JUDr. V. Doležalovi za obhajobu v trestním řízení částku 47.600,- Kč, dne 9. 11. 2006 uhradil žalobce obhájci JUDr. V. Doležalovi za obhajobu v trestním řízení částku 29.750,- Kč, dne 10. 10. 2007 uhradil žalobce obhájci JUDr. V. Doležalovi za obhajobu u Okresního soudu v Chomutově částku 59.500,- Kč, dne 31. 12. 2009 uhradil žalobce obhájci JUDr. V. Doležalovi částku 59.500,- Kč za právní pomoc u Okresního soudu v Chomutově, žalobce ve své účastnické výpovědi uvedl, že [REDAKCE] ve kterém žalobce žije, je malým městem, v průběhu obou trestních řízení byla vyslechnuta spousta lidí jako svědci, v důsledku toho v očích mnoha lidí ve městě žalobce působil jako vyvrhel, jako ten, kdo chtěl společnost vytunelovat a vykrást, hrozba 12 let trestu byla pro žalobce stresující, žalobci v profesní oblasti uteklo hodně příležitostí, neboť trestní řízení se týkalo trestné činnosti z pozice žalobce jako člena statutárního orgánu, žalobci si v roce 2003 obnovil živnost a začal podnikat jako fyzická osoba, nabízeli mu místo v různých statutárních orgánech, žalobce však z důvodu probíhajícího trestního řízení nemohl místa přijmout, nemohl mít podíl ve společnostech, žalobce dále uvedl, že skutečnost, že proti němu bylo vzneseno obvinění, doma tajil, k rozpadu rodinu došlo po osvobozujícím rozsudku, o probíhajících trestních řízeních věděli pouze dva bratři žalobce a okruh nejbližších spolupracovníků, s manželkou se rozešli v září 2014, manželka nemohla snést, že žalobce byl trestně stíhán, nebyla to však jediná příčina rozpadu manželství, dále žalobce uvedl, že někdy v roce 2006 nebo 2007 začal s bratrem pracovat na projektu, oslovili investory, ti jim nabídli 15% podíl, žalobce investory informoval o probíhajícím trestním řízení, investoři žalobci umožnili, aby pro ně dál pracoval jako fyzická osoba, žalobce však nemohl mít podíl ve společnosti a být členem statutárních orgánů, v období 5 let nebylo možné sáhnout na akcionářskou strukturu, v současné době akcionáři však podíl žalobci zpátky připustit nechtějí, svědek M. [REDAKCE] H. [REDAKCE] vypověděl, že s žalobcem se poznal pracovně v době, kdy svědek působil na pozici ředitele společnosti, následně pak svědek pracoval ve firmě bratra žalobce, o trestním stíhání žalobce se svědek dozvěděl někdy v roce 2002 nebo 2003, průběhem trestního řízení byl žalobce velmi ovlivněn, nevěděl, jak na tom bude, tuto skutečnost žalobce tajil před rodinou, žalobce byl vysoce výkonný pracovník, v době, kdy řešil soud, to nebylo vůbec optimální, hodně to žalobce ovlivňovalo, s žalobcem stále spolupracují, svědek v roce 2007 koupil společnost, žalobce z důvodu probíhajících trestních řízení nemohl figurovat jako společník v této společnosti ani jako zaměstnanec v jejích dceřiných společnostech, pro společnosti žalobce

pracoval na základě mandátní smlouvy jako fyzicky podnikající osob, svědek uvedl, že se domnívá, že žalobce by byl, nebýt trestního stíhání, akcionářem s podílem 10-15 %, toto by proběhlo ihned v roce 2007, žalobce by uhradil částku 200.000,- Kč a stal by se akcionářem, svědek Ing. P. [redacted] P. [redacted] bratr žalobce, vypověděl, že dlouhé trestní řízení představovalo pro bratra život s břemenem, mělo též vliv na jeho rodinný život, na děti i manželku, jakékoliv podnikání bylo tímto trestním řízením zasaženo, neboť bratr vždy musel myslet na to, co by bylo, kdyby musel jít do vězení, trestní řízení mělo negativní vliv na manželství žalobce, děti chodily ze školy s tím, že jejich táta si půjde sednout do vězení, v rámci obchodních vztahů nelze činit plnohodnotná rozhodnutí, obhájce žalobce uskutečnil v rámci úkonů právní pomoci v roce 2006 cesty osobním automobilem tov. zn. SEAT Toledo 1,9 TDI s průměrnou spotřebou motorové nafty 5,4 l/100 km, v letech 2011 – 2013 realizoval obhájce žalobce cesty k úkonům v trestním řízení osobním automobilem tov. zn. Volvo s průměrnou spotřebou motorové nafty 7,4 l/100 km, žalobce uplatnil u žalované dne 21. 11. 2013 nárok na náhradu majetkové škody ve výši 100.420,- Kč a nárok na náhradu nemajetkové újmy v souvislosti s řízeními vedenými u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. [redacted] a pod sp. zn. [redacted] ve výši 1.000.000,- Kč, neboť bylo porušeno právo žalobce na poskytnutí spravedlnosti v přiměřené lhůtě a žalobce je poškozen v důsledku nezákonného trestního stíhání, žalovaná žádosti žalobce nevyhověla, neboť žalobce nereagoval na výzvu žalované k upřesnění požadovaného nároku a jeho doložení.

Výše uvedené skutečnosti soud zjistil ze spisů Okresního soudu v Chomutově sp. zn. [redacted] a [redacted] [redacted] příjmových pokladních dokladů z 31. 12. 2003, 31. 3. 2005, 9. 11. 2006, 10. 10. 2007, 31. 12. 2009, účastnické výpovědi žalobce, výpovědi svědků M. [redacted] H. [redacted] a Ing. P. [redacted] P. [redacted] technického průkazu motorového vozidla tov. zn. SEAT Toledo 1,9 TDI, technického průkazu motorového vozidla tov. zn. Volvo, žádosti o náhradu škody ze dne 21. 11. 2010 a výzvy žalované ze dne 20. 1. 2014.

Po zhodnocení zjištěných skutečností soud dospěl k následujícímu závěru o skutkovém stavu věci :

Proti žalobci bylo dne 2. 5. 2003 zahájeno trestní stíhání, řízení bylo po podání žaloby v říjnu 2005 vedeno u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. [redacted] soud vydal dne 4. 5. 2007 trestní příkaz, po podání odporu se ve věci konalo v říjnu 2007 hlavní líčení, další hlavní líčení proběhlo v září 2007, v říjnu 2008 soud přibral znalce, znalecký posudek byl vypracován v červenci 2010, další hlavní líčení se konala v lednu, březnu, srpnu, říjnu a listopadu 2011, v prosinci 2011 soud přibral znalce, znalecký posudek byl vypracován v srpnu 2012, dne 29. 1. 2013 soud rozhodl o zastavení trestního stíhání žalobce na základě amnestie prezidenta republiky, usnesením ze dne 4. 8. 2005 bylo proti žalobci zahájeno další trestní stíhání, které bylo po podání obžaloby v lednu 2007 vedeno u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. [redacted] v období od dubna 2008 do května 2009 byl v rámci uvedeného řízení sledován stav věci vedené u téhož soudu pod sp. zn. [redacted] hlavní líčení nařízená od listopadu 2009 do října 2010 musela být z důvodu omluvy, resp. nepřítomnosti obhájce žalobce odročena, v lednu, únoru, březnu, květnu, srpnu, září a listopadu 2011 se uskutečnila hlavní líčení, v lednu 2012 byly provedeny výslechy dvou svědků dožádanými soudy, v dubnu 2012 vyhlásil soud odsuzující rozsudek, v listopadu 2012 a v lednu a únoru 2013 se konalo veřejné zasedání před odvolacím soudem, v únoru 2013 vyhlásil odvolací soud zprošťující rozsudek, řízení bylo pravomocně skončeno 15. 2. 2013, žalobce byl v řízení vedeném u Okresního soudu v Chomutově zastoupen obhájcem JUDr. Vladimírem Doležalem, který uskutečnil 22 úkonů právní pomoci, a to převzetí zastoupení (plná moc ze dne 24. 8. 2005), podání stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání, účast u výslechu obviněného dne 16. 2. 2006, prostudování spisu dne 8. 6. 2006,

účast u hlavních líčení ve dnech 11. 1. 2011, 15. 2. 2011 (od 8,00 hod. do 11,00 hod.), 29. 3. 2011 (od 8,00 hod. do 10,45 hod.), 31. 5. 2011 (od 8,00 hod. do 11,05 hod.), 23. 8. 2011, 27. 9. 2011, 15. 11. 2011 (jednání odročeno), účast u výslechu svědků provedených dožádanými soudy ve dnech 17. 1. 2012 a 25. 1. 2012, účast u hlavního líčení dne 4. 4. 2012, podání odvolání proti odsuzujícímu rozsudku v červnu 2012, účast u veřejného zasedání před odvolacím soudem ve dnech 15. 11. 2012, 10. 1. 2013 a 15. 2. 2013, ve dnech 16. 2. 2006 a 8. 6. 2006 uskutečnil obhájce žalobce cesty osobním automobilem tov. zn. SEAT Toledo s průměrnou spotřebou motorové nafty 5,4 l/100 Km na trase Praha – Louny a zpět, ve dnech 11. 1. 2011, 15. 2. 2011, 29. 3. 2011, 31. 5. 2011, 23. 8. 2011, 27. 9. 2011, 15. 11. 2011 a 4. 4. 2012 uskutečnil obhájce žalobce cesty osobním tov. zn. Volvo s průměrnou spotřebou motorové nafty 7,4 l/100 Km na trase Praha – Chomutov a zpět, dne 17. 1. 2012 uskutečnil obhájce žalobce cestu osobním automobilem Volvo cestu na trase Praha – Svitavy a zpět, dne 25. 1. 2012 uskutečnil obhájce žalobce cestu osobním automobilem Volvo na trase Praha – Blansko a zpět, ve dnech 15. 11. 2012, 10. 1. 2013 a 15. 2. 2013 uskutečnil obhájce žalobce cestu osobním automobilem Volvo na trase Praha – Ústí nad Labem a zpět, dne 31. 12. 2003 uhradil žalobce JUDr. Doležalovi v hotovosti částku 36.750,- Kč za poskytnutí právní pomoci v trestním řízení, dne 31. 3. 2005 uhradil žalobce JUDr. Doležalovi v hotovosti částku 47.600,- Kč za obhajobu v trestním řízení, dne 9. 11. 2006 uhradil žalobce JUDr. Doležalovi v hotovosti částku 29. 750,- Kč za právní pomoc - obhajobu v Chomutově, dne 10. 10. 2007 uhradil žalobce JUDr. Doležalovi v hotovosti částku 59.500,- Kč za obhajobu u OS v Chomutově, dne 31. 12. 2009 uhradil žalobce JUDr. Doležalovi v hotovosti částku 59.500,- Kč za právní pomoci u OS v Chomutově, žalobce uplatnil u žalované dne 21. 11. 2013 nárok na náhradu škody v celkové výši 1.100.420,- Kč s tím tuto tvoří náklady obhajoby ve výši 100.420,- Kč včetně DPH a odškodnění nepřiměřené délky a nezákonného trestního stíhání v řízeních vedených u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. [REDAKCE] a [REDAKCE] žalovaná žádosti žalobce nevyhověla.

Podle § 1 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 5 zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena

- a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním,
- b) nesprávným úředním postupem.

Podle § 7 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Podle § 8 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Podle § 13 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání

rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.

Podle § 31a odst. 1 zák. č. 89/1998 Sb. bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož zákonného ustanovení zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 téhož zákonného ustanovení v případě, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k

- a) celkové délce řízení,
- b) složitosti řízení,
- c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení,
- d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a
- e) významu předmětu řízení pro poškozeného.

Podle § 12 odst. 1 písm. b) zák. č. 82/1998 Sb. právo na náhradu škody nemá ten, kdo byl zproštěn obžaloby nebo bylo proti němu trestní stíhání zastaveno jen proto, že není za spáchaný trestný čin trestně odpovědný nebo že mu byla udělena milost anebo že trestný čin byl amnestován.

Po zhodnocení zjištěného skutkového stavu věci a s poukazem na shora citovaná zákonná ustanovení soud dospěl k závěru, že žalobou uplatněné nároky jsou důvodné jen částečně, a to pokud jde o náhradu nemajetkové újmy za nepřiměřenou délku řízení vedeného Okresním soudem v Chomutově pod sp. zn. [REDAKCE] ve výši 109.500,- Kč, pokud jde o náhradu nemajetkové újmy za nepřiměřenou délku řízení vedeného Okresním soudem v Chomutově pod sp. zn. [REDAKCE] ve výši 131.250,- Kč, pokud jde o odškodnění nezákonného rozhodnutí ve věci Okresního soudu v Chomutově, sp. zn. [REDAKCE] ve výši 50.000,- Kč a pokud jde o náhradu majetkové škody představující náklady obhajoby vynaložené žalobcem v řízení vedeném Okresním soudem v Chomutově pod sp. zn. [REDAKCE] ve výši 103.064,94 Kč. Předně soud konstatuje, že v řízení byl prokázán a mezi účastníky nebyl sporný průběh obou výše označených trestních řízení. Řízení vedené pod sp. zn. [REDAKCE] bylo zahájeno v srpnu 2005 a pravomocně bylo skončeno v únoru 2013, řízení tedy trvalo 7 let a 6 měsíců. Uvedené řízení probíhalo na dvou stupních soudní soustavy, přičemž do určité míry byla celková délka řízení ovlivněna i chováním žalobce, resp. jeho obhájce, který opakovaně žádal o odročení nařízených hlavních líčení (listopad 2009, leden, únor, květen, září a říjen 2010). V daném řízení lze též zaznamenat průtahy na straně soudu, a to zejména na počátku řízení, resp. po podání obžaloby v lednu 2007, neboť termín prvního hlavního líčení byl stanoven až na listopad 2009, když předtím byla věc pouze lhůtována z důvodu sledování stavu řízení vedeného u téhož soudu pod sp. zn. [REDAKCE]. Řízení se vyznačovalo určitou mírou složitosti, neboť bylo zapotřebí provést rozsáhlejší dokazování, především výslechem svědků (u hlavních líčení, která se konala v lednu, únoru, březnu, květnu, srpnu, září a listopadu 2011). Celkovou délku řízení je třeba hodnotit jako nepřiměřenou, přičemž s ohledem na okolnosti případu nelze konstatování porušení

práva žalobce považovat za dostatečnou kompenzaci vzniklé újmy. Při určení výše peněžitého zadostiučinění soud vycházel se základní částky 15.000,-Kč za každý rok řízení s výjimkou prvních dvou let, kdy je adekvátní kompenzací částka v poloviční výši ročního odškodného. Při hodnocení celkové délky řízení a posouzení rozsahu nemajetkové újmy, která žalobci postupem v této věci vznikla, přihlédl soud ke složitosti vyplývající jednak z potřeby provést rozsáhlé dokazování, jednak soud zohlednil skutečnost, že ve věci bylo rozhodováno na dvou stupních soudní soustavy. Soud proto přistoupil k modifikaci základní částky peněžitého zadostiučinění v celkové výši 90.000,- Kč tak, že tuto s uvedených důvodů snížil o 40 %. Soud dále základní částku snížil o 10 %, a to z důvodů chování poškozeného, resp. jeho obhájce, neboť celková délka řízení byla, jak je výše popsáno, ovlivněna tím, že hlavní líčení nařízená soudem musela být opakovaně odročována z důvodu, že se obhájce žalobce k těmto jednáním nedostavil, resp. že opakovaně žádal o přesunutí termínu konání hlavního líčení. Na straně druhé soud základní částku navýšil o 10 %, a to z důvodů průtahů na straně soudu, který po podání obžaloby nečinil ve věci takové kroky, které by bylo možno hodnotit jako koncentrovaný postup vedoucí k projednání a rozhodnutí věci. Význam předmětu řízení pro žalobce soud hodnotí jako vyšší, neboť jednak samotná povaha trestního řízení představuje pro poškozeného výraznější zásah do jeho osobnostní sféry, přičemž nejistota spojená s dlouhotrvajícím řízením přináší větší zátěž pro každého poškozeného bez ohledu na výsledek řízení, jednak žalobce prokázal, zejména svou účastnickou výpovědí, že byt před nejbližší rodinou tajil skutečnost, že je trestně stíhán, po skončení trestního stíhání se jeho manželství rozpadlo, když jedním z důvodů byla právě i skutečnost, že proti žalobci byla vedena trestní stíhání. Soud proto přistoupil k navýšení základní částky peněžitého zadostiučinění z důvodu významu předmětu řízení pro žalobce o 20 %. Vzhledem k tomu, že z dokazování nevyplývaly další okolnosti, které by měly vliv na rozsah náhrady nemajetkové újmy vzniklé žalobci v souvislosti s řízením vedeným u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. [REDAKCE] když žalobce ani takové další okolnosti netvrdil ani neprokazoval, soud uzavírá, že tuto nemajetkovou újmu je třeba odškodnit celkovou částkou 109.500,- Kč.

Soud se dále zabýval nárokem žalobce na odškodnění nemajetkové újmy, která mu měla vzniknout v souvislosti s nepřiměřenou délkou řízení vedeného u téhož soudu pod sp. zn. [REDAKCE] Uvedené řízení bylo zahájeno v květnu 2003 a skončeno v lednu 2013. Řízení probíhalo na jednom stupni soudní soustavy. Po podání obžaloby v říjnu 2005, když předtím byla věc vrácena státním zástupcem policejnímu orgánu k došetření, vydal procesní soud trestní příkaz až v květnu 2007 a následně po podání odporu, se ve věci konala v říjnu 2007 a září 2008 hlavní líčení. Další hlavní líčení se konala až v roce 2011 (leden, březen, srpen, říjen, listopad) poté, kdy byl na základě opatření soudu ve věci přibrán znalec (říjen 2008) a vypracován znalecký posudek (červenec 2010). V prosinci 2011 soud opět přistoupil k přibrání znalce, který posudek vypracoval v srpnu 2012. Řízení bylo posléze skončeno na základě amnestie prezidenta republiky usnesením ze dne 29. 1. 2013. Celková délka řízení tedy činila 9 let a 9 měsíců a soud jí vzhledem k okolnostem případu i samotné délce hodnotí jako nepřiměřenou. Obdobně jako u předchozího hodnoceného řízení soud uzavírá, že kompenzace nemajetkové újmy konstatováním porušení práva žalobce by nebyla dostatečnou náhradou vzniklé újmy, a proto se soud dále zabýval hodnocením relevantních okolností za účelem stanovení výše peněžitého zadostiučinění. Soud i v tomto případě vyšel ze základní částky peněžitého zadostiučinění ve výši 131.250,- Kč představující násobek 15.000,- Kč za každý rok trvání řízení (resp. 1.250,- Kč za každý měsíc trvání řízení) s výjimkou prvních dvou let, za něž náleží náhrada v poloviční výši základní částky. Soud má zato, že na straně jedné je třeba zohlednit určitou míru složitosti řízení, neboť dokazování si vyžádalo výslech svědků a rovněž vypracování znaleckých posudků, na straně

druhé nelze přehlédnout význam předmětu řízení pro žalobce i postup orgánů činných v dané trestní věci, který nebyl zcela bezprůtahový. Soud proto přistoupil ke snížení základní částky z důvodu složitosti věci v rozsahu 30 %, zároveň základní částku navýšil, a to z důvodu významu předmětu řízení pro žalobce o 20 %, neboť trestní řízení představuje samo o sobě citelný zásah do osobnostní sféry poškozeného, přičemž, jak soud uvedl výše, žalobce prokázal, že obě trestní stíhání měla negativní vliv i na jeho rodinný život, a dále soud základní částku navýšil z důvodu postupu orgánů veřejné moci o 10 %, který vykazoval neodůvodněné průtahy při vyřizování věci. Soud tedy uzavírá, že nemajetkovou újmu vzniklou žalobci v souvislosti s nepřiměřenou délkou řízení vedeného u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. [REDAKCE] je třeba kompenzovat peněžitým zadostiučiněním ve výši 131.250,- Kč.

Žalobce dále uplatnil nárok na odškodnění újmy, která mu měla vzniknout nezákonným trestním stíháním. V této souvislosti soud poukazuje na citované ust. § 12 odst. 1 písm. b) zák. č. 82/1998 Sb., které vylučuje náhradu škody v případech, kdy je trestní stíhání zastaveno z důvodu vyhlášené amnestie. Trestní stíhání žalobce ve věci [REDAKCE] bylo skončeno jeho zastavením právě z důvodu amnestie, kterou vyhlásil prezident republiky v ledu 2013. Žalobce pak netrval na pokračování řízení, tj. projednání věci, a proto byla věc pravomocně skončena z uvedeného titulu. Pokud však žalobce nežádal, aby v trestním řízení bylo pokračováno, nelze posuzovat usnesení ze dne 29. 1. 2013 v intencích ust. § 7 a násl. zák. č. 82/1998 Sb., tedy hodnotit takové rozhodnutí jako nezákonné rozhodnutí. Zákon č. 82/1998 Sb. vylučuje aplikaci ust. § 8 mimo jiné v těch případech, kdy je trestní stíhání zastaveno nebo obžalovaný zproštěn obžaloby na základě rozhodnutí procesní povahy, které odráží jiné skutečnosti, než je posouzení podmínek, které vedly k zahájení trestního stíhání. Soud proto uzavírá, že odpovědnostní titul, tj. nezákonné rozhodnutí, v případě řízení vedeného pod sp. zn. [REDAKCE] není dán, a žalované tak odpovědnost za tvrzenou škodu nevznikla.

Naopak v řízení, které probíhalo pod sp. zn. [REDAKCE] bylo nezákonné rozhodnutí vydáno, neboť odvolací soud zprostil žalobce obžaloby v plném rozsahu. Ve smyslu ustálené judikatury je proto rozhodnutí o zahájení trestního stíhání žalobce v této věci třeba hodnotit jako na nezákonné rozhodnutí dle ust. § 8 zák. č. 82/1998 Sb. Po zhodnocení zjištěných skutečností soud dospěl k závěru, že odpovídající náhradou nemajetkové újmy, která žalobci vznikla v příčinné souvislosti s nezákonným trestním stíháním ve věci [REDAKCE], je peněžitá satisfakce ve výši 50.000,- Kč. Soud má zato, že uvedená částka zohledňuje celkovou délku řízení (7 let, 6 měsíců), která má vliv na intenzitu prožívané újmy, dále pak je uvedená částka odrazem dalších okolností, zejména skutečnosti, že trestní stíhání nebylo medializováno, dopady řízení se projeví jen v určité míře v osobním, resp. rodinném životě žalobce, naopak konkrétní dopady v profesní oblasti žalobce přes výzvu podle § 118a o.s.ř. neprokázal, neboť ani z výsledku svědků nevyplynul zcela konkrétní negativní vliv uvedeného trestního stíhání na profesní uplatnění žalobce. V tomto směru především žalobce neoznačil žádné důkazy, ze kterých by vyplynulo, že žalobci unikla příležitost konkrétního pracovního (podnikatelského) uplatnění. Rovněž nelze přehlédnout, že žalobce nebyl ohrožen vysokou trestní sazbou, když v nepravomocném odsuzujícím rozhodnutí mu byl uložen „pouze“ podmíněný trest.

Žalobce dále uplatnil nárok na náhradu nákladů obhajoby vynaložených v každém z výše uvedených trestních řízení. I zde soud předně konstatuje, že taková škoda v majetkové sféře žalobci nemohla vzniknout v případě řízení [REDAKCE] neboť, jak soud popsal výše, právní úprava obsažená v ust. § 12 odst. 1 písm. b) zák. č. 82/1998 Sb. vylučuje nárok na náhradu škody tam, kde je trestní stíhání

zastaveno mimo jiné z důvodu vyhlášené amnestie. Soud znovu zdůrazňuje, že pokud žalobce netrval na tom, aby soud v projednání této trestní věci pokračoval a vydal pro žalobce příznivé rozhodnutí, které by bylo možností hodnotit v intencích ust. § 8 zák. č. 82/1998 Sb., odpovědnost žalované za takto tvrzenou majetkovou újmu není dána, neboť existenci odpovědnostního titulu nelze dovodit.

Jiná je situace v případě řízení vedeného pod sp. zn. [REDAKCE] V tomto řízení, jak soud rozebral výše, bylo vydáno zprošťující rozhodnutí, a žalobci proto náleží škoda, která mu vznikla v příčinné souvislosti s nezákonným zahájením trestního řízení. Předně soud uvádí, že žalobce prokázal rozhodné skutečnosti zakládající vznik této majetkové škody. Pokud žalovaná namítala, že žalobce nedoložil úhradu nákladů obhajoby s argumentací, že z předložených pokladních dokladů nevyplývá uhrazení nákladů obhajoby v souvislosti s konkrétním trestním řízením, má soud zato, že k takové námitce nelze přihlížet. Žalobce prokázal, že k rukám obhájce JUDr. V. Doležala uhradil celkovou částku 233.100,- Kč. Za řízení ve věci [REDAKCE] žalobce uplatnil nárok na zaplacení 110.646,- Kč, v souvislosti s řízením [REDAKCE] žalobce požaduje nahradit náklady obhajoby ve výši 62.476,- Kč. Žalobce tedy svému obhájci uhradil minimálně částku odpovídající součtu obou uvedených nároků odškodnění majetkové újmy. Za této situace lze proto uzavřít, že žalobce prokázal, že v jeho majetkové sféře škoda skutečně vznikla, neboť náklady za poskytnutou právní pomoci svému obhájci uhradil. Ze spisu [REDAKCE] soud zjistil, že obhájce žalobce uskutečnil celkem 22 úkonů právní pomoci (viz. výše závěr o skutkovém stavu věci), za které mu dle vyhl. č. 177/1996 Sb. náleží odměna ve výši 2.300,- Kč (§ 10 odst. 3 písm. c) vyhl. č. 177/1996 Sb.), resp. ve výši 1.150,- Kč u dvou úkonů (stížnost proti usnesení o zahájení řízení z 24. 8. 2005 a účast u hlavního líčení dne 15. 11. 2011, které bylo odročeno) spolu s paušální náhradou hotových výloh po 75,- Kč 4 úkony právní pomoci (převzetí zastoupení, podání stížnosti proti usnesení z 24. 8. 2005, účast na výslechu obviněného dne 16. 2. 2006 a prostudování spisu dne 8. 6. 2006) podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění účinném do 31. 8. 2006 a dále po 300,- Kč za 14 úkonů právní pomoci podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. Obhájce žalobce dále prokázal, že k výše popsáním úkonům v trestním řízení uskutečnil cesty osobními automobily (viz. rovněž závěr o skutkovém stavu věci), a proto žalobci náleží náhrada cestovního v celkové výši 19.209,45 Kč (dle vyhl. č. 496/2005 Sb. – cesty uskutečněné osobním vozidlem tov. zn. SEAT Toledo v roce 2006, dále dle vyhl. č. 377/2010 Sb. – cesty uskutečněné osobním automobilem tov. zn. Volvo v roce 2011, dle vyhl. č. 429/2011 Sb. – cesty uskutečněné osobním automobilem tov. zn. Volvo v roce 2012 a dle vyhl. č. 472/2012 Sb. – cestu uskutečněné osobním automobilem tov. zn. Volvo v roce 2013) a náhrada za ztrátu času v celkové výši 12.500,- Kč dle § 14 vyhl. č. 177/1996 Sb. Žalobci dále náleží náhrada DPH ve výši 20 % (výše sazby platná v roce 2013), proto celková výše nákladů na obhajobu činí částku 103.064,94 Kč. Žalovaná je proto povinna zaplatit žalobci částku 393.814,94 Kč s úrokem z prodlení z částky 262.564,94 Kč (žalobce neuplatnil nárok na zaplacení úroku z prodlení z nároku na odškodnění nemajetkové újmy za nepřiměřenou délku řízení [REDAKCE], jehož výše odpovídá právní úpravě účinné ke dni 22. 4. 2015, neboť žalovaná uvedla, že žalobce u ní uplatnil nárok 21. 11. 2014 a šestiměsíční lhůta k předběžnému projednání nároku proto uplynula dnem 21. 4. 2015.

Výrokem II. soud žalobu ve zbývajícím rozsahu zamítl, neboť, jak je rozvedeno výše soud shledal důvodným nárok pouze v rozsahu popsaném shora.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 142 odst. 2 a odst. 3 o.s.ř., neboť žalobce byl částečně úspěšný, pokud jde o uplatnění nárok na náhradu majetkové újmy v celkové výši 173.122,- Kč (tj. 62.476,- Kč + 110.646,- Kč), v případě nároku na náhradu nemajetkové újmy závisela výše plnění na

úvaze soudu. Žalobci tedy vznikly náklady řízení, které spočívají v odměně advokáta ve výši 8.060,- Kč (z puncta 173.122,- Kč) za jeden úkon právní pomoci podle § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. v rozsahu 6 úkonů právní pomoci (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání soudu, 4x účast u jednání), dále v odměně ve výši 4.030,- Kč za jeden úkon právní pomoci podle § 7 a § 11 odst. 2 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb. v rozsahu jednoho úkonu právní pomoci (účast u jednání 25. 5. 2016, u kterého bylo pouze vyhlášeno rozhodnutí), spolu s paušální náhradou hotových výloh po 300,- Kč za 7 výše specifikovaných úkonů právní pomoci podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., zvýšené o 21 % DPH, celkem tedy 65.932,90 Kč. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ohledně uvedeného majetkové nároku ve věci poměrný úspěch v rozsahu 20 %, náleží mu náhrada nákladů řízení ve výši 13.186,58 Kč. Žalobce dále uplatnil nárok na náhradu nemajetkové újmy. S ohledem na ust. § 142 odst. 3 o.s.ř. žalobci náleží plná náhrada nákladů řízení, které spočívají v odměně advokáta ve výši 3.100,- Kč za jeden úkon právní pomoci podle § 7 a § 9 odst. 4 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb. v rozsahu 6 úkonů právní pomoci (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání soudu, 4x účast u jednání), dále v odměně ve výši 1.550,- Kč za jeden úkon právní pomoci podle § 7, § 9 odst. 4 písm. a) a § 11 odst. 2 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb. v rozsahu jednoho úkonu právní pomoci (účast u jednání 25. 5. 2016), spolu s paušální náhradou hotových výloh po 300,- Kč za 7 výše specifikovaných úkonů právní pomoci podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., zvýšené o 21 % DPH, celkem tedy 26.922,50 Kč. Žalovaná je proto povinna zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 40.109,08 Kč k rukám právního zástupce žalobce, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo soudní exekuci.

V Praze dne 25. května 2016

Mgr. Věra Jachurová, v. r.

předsedkyně senátu

Za správnost: Risová